

## Europaudvalget

FOLKETINGET



### REFERAT

#### AF 33. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 1. juni 2018  
Tidspunkt: kl. 8.00  
Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt, udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg og børne- og socialminister Mai Mercado.

#### **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3623 (transport, telekommunikation og energi – telekommunikation) den 8. juni 2018**

EUU alm. del (17) – bilag 713 (kommenteret dagsorden)

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** oplyste, at det var tre sager på dagsordenen for telerådsmødet den 8. juni 2018.

Ministeren forelagde punkt 1 på vegne af erhvervsministeren og punkt 2 på vegne af finansministeren. Forordningen om cybersikkerhed ville han ikke komme nærmere ind på, at forsvarsministeren havde forelagt sagen i udvalget den 18. maj til forhandlingsoplæg.

#### **1. E-databeskyttelse: Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrørende respekt for privatlivets fred og beskyttelse af persondata ved elektronisk kommunikation**

– fremskridtsrapport/-politisk drøftelse

KOM (2017) 0010

Rådsmøde 3623 – bilag 3 (samlenotat side 2)

KOM (2017) 0010 – bilag 3 (henvendelse af 14/5-18 fra Forbrugerrådet TÆNK til ERU)

KOM (2017) 0010 – svar på spm. 1 om ministerens kommentarer til høringssvar fra Forbrugerrådet TÆNK vedr. forslag til forordning om respekt for privatlivets fred, fra erhvervsministeren

EUU alm. del (17) – bilag 528 (udvalgsmødereferat side 645 FO, forhandlingsoplæg forelagt 2/3-18)

**Energi-, forsynings- og klimaministeren:** Sagen er sat på dagsordenen til politisk drøftelse. Det bulgarske formandskab vil desuden fremlægge en fremskridtsrapport.

Erhvervsministeren forelagde sagen til tidligt forhandlingsoplæg i marts. Jeg vil derfor ikke i dag gennemgå forslaget og regeringens holdning hertil i detaljer. Jeg vil i stedet hovedsagelig fokusere på status for forhandlingerne i Rådet.

Forslaget har været behandlet i Rådet siden februar 2017. På trods af, at forslaget har fået en overvejende positiv modtagelse hos medlemsstaterne, har forhandlingerne i Rådet i modsætning til Europa-Parlamentet krævet lidt mere tid.

Dette skyldes bl.a., at mange medlemsstater ligesom Danmark har en generel bekymring for, at forslaget risikerer at hæmme innovationen og gøre de vanskelige for europæiske virksomheder at konkurrere.

På linje med Danmark savner flere medlemsstater også klarhed over de potentielt store konsekvenser, som forslaget kan have for en lang række aktører.

Flere medlemsstater har understreget, at der er behov for at tilpasse reglerne til den generelle databeskyttelsesforordning for at undgå overlap og sikre sammenhæng i reguleringen på det digitale område. Enkelte lande har desuden fremført, at man bør afvente virkningerne af den generelle databeskyttelsesforordning, der som bekendt lige er trådt i kraft.

Der pågår således fortsat drøftelser af alle forslagets centrale bestemmelser. Det er derfor på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, hvornår forslaget kan forventes færdigforhandlet. Det er dog forventningen, at det kommende østrigske formandskab vil forsøge at lukke forhandlingerne i Rådet hurtigst muligt og derefter påbegynde trilogforhandlingerne med Parlamentet.

Den politiske drøftelse på rådsmødet forventes især at fokusere på tre elementer. Det første er behandling af metadata, og det andet handler om behandling af cookies. Det tredje drejer sig om, hvorvidt forslaget både fremmer europæiske virksomheders konkurrenceevne og samtidig yder tilstrækkelig beskyttelse af borgernes kommunikation og data.

Regeringen støtter fortsat det overordnede formål med forslaget, men mener stadig, at det er vigtigt at sikre en balanceret tilgang til reglerne. En tilgang, der tilgodeser privatlivsbeskyttelse og den digitale tillid uden samtidig unødigt at begrænse mulighederne for innovation og udnyttelse af nye teknologier.

Det kan desuden fremhæves, at regeringen fortsat lægger vægt på, at beskyttelsen af brugere ikke forringes i forhold til, hvad der gælder efter de generelle regler om bl.a. andet databeskyttelse.

Hvis reglerne udformes rigtigt ved denne revision, kan de fremtidssikres og give mulighed for fortsat digital innovation og vækst – uden at gå på kompromis med privatlivsbeskyttelsen.

**Rasmus Nordqvist** spurgte, hvor langt var man i forhandlingerne i forhold til privatlivsbeskyttelse. Det emne var tidligere blevet diskuteret i udvalget, hvor man også kom ind på Forbrugerrådet TÆNK's høringssvar. Ministeren sagde, at nogle mente, at man skulle vente på virkninger af databeskyttelsesordningen, før man skulle arbejde videre med e-databeskyttelse, men det håbede han ikke var tilfældet for Danmark.

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** sagde, at Kommissionens forslag til e-databeskyttelse handlede om at sætte klare rammer for, hvad virksomheder og andre aktører må og ikke må, når det drejer sig om fortrolighed i elektronisk kommunikation: Hvad skal være reguleret i lovgivningen, og hvad der skal være op til borgeren selv? På nogle områder har borgeren mulighed for at indskrænke virksomheders og andre aktørers mulighed for adgang til data yderligere – det gælder f.eks. cookies. Regeringen kunne godt lide tanken om, at det er brugerne, der har ansvaret for at tage stilling til, om de f.eks. vil sige nej til cookies. De sikres hermed kontrollen gennem information og retten til frie valg. Den centrale forbrugerbeskyttelse består således i, at brugerne aktivt skal tage stilling. Og nej, Danmark var ikke blandt de lande, der ønskede at vente.

**Rasmus Nordqvist** var tilfreds med den sidste del af svaret, for der var behov for at arbejde videre. Det var fint, at ministeren læste den danske holdning op, men det var vigtigt at tage stilling til, om forbrugeren som standard er beskyttet eller ikke er det og aktivt selv skal tilvælge. Det havde tidligere været diskuteret, at man kunne vende den om, så man som standard har det højeste niveau af privatlivsbeskyttelse. Havde regeringen tænkt over det og set mere på høringsvaret fra TÆNK, siden den sidst fik mandat i sagen?

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** svarede, at Parlamentet havde krævet, at browseren som standard skal være indstillet til at forhindre cookies. Det var ret tilfredsstillende. Regeringen kunne godt lide tanken om, at det er brugeren selv, der har ansvaret for at tage stilling til, om de vil sige nej til cookies. Herved sikres de kontrol gennem information og retten til det frie valg, og den centrale forbrugerbeskyttelse består således i, at forbrugeren aktivt skal tage stilling.

**Rasmus Nordqvist** sagde, at han muligvis var totalt inkompetent, men at Parlamentet netop havde sagt, at standarden var nej til cookies: Man skulle aktivt tilvælge. Han mente at have hørt ministeren sige, at det var godt, hvorefter han så sagde det diametralt modsatte. Det var to forskellige tilgangsvinkler, så hvilken var den gældende?

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** svarede, at det var lidt kompliceret stof og ikke hans spidskompetence, men at standarden var, at forbrugeren selv måtte vælge, om hun/han ville have beskyttelse.

**NOT** Rasmus Nordqvist anerkendte, at det var kompliceret område og ville gerne have et notat om regeringens holdning til Europa-Parlamentets forslag om beskyttelsesstandard.

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** sagde, at sagen hørte under erhvervsministerens område, og at der selvfølgelig ville blive udarbejdet et notat.

**Søren Søndergaard** bakkede op om Rasmus Nordqvists pointe. Det var mest hensigtsmæssigt at tilbyde den sikreste løsning.

**Formanden** spurgte, om det var rigtigt forstået, at regeringen mente, at den enkelte forbruger selv skal finde ud af, hvad hun/han vil vælge fra eller til.

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** svarede bekræftende på formandens spørgsmål.

**Formanden** sagde, at man på et senere tidspunkt skulle have en samtale med Erhvervsministeriet om, at udvalget ville sætte pris på, at det var erhvervsministeren selv, der forelagde, når nu sagen lå inden for hans ressort.

## 2. Forslag til ændring af direktiv 2013/37/EU om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-direktivet)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2018) 0234

Rådsmøde 3623 – bilag 3 (samlenotat side 18)

**Energi-, forsynings- og klimaministeren:** Forslaget er forholdsvis nyt, idet Kommissionen først fremsatte det den 25. april 2018. Forslaget er sat på dagsordenen for rådsmødet til politisk drøftelse, og det vil være første gang, at Rådet får mulighed for at drøfte det.

Det overordnede formål med forslaget og revisionen af det eksisterende PSI-direktiv er at sikre en bedre udnyttelse af eksisterende offentlige data. Det skal ske ved, at hindringerne for adgang til offentlige data mindskes, at tilgængeligheden af data øges, og at den fælles dataøkonomi i EU styrkes.

Kommissionens forslag vil betyde, at forskningsdata og offentlige data inden for transport- og forsyningssektorerne vil blive omfattet af det eksisterende direktiv. Der stilles også krav om, at medlemsstaterne skal udarbejde nationale åbne datapolitikker, og at en række datasæt med høj værdi gøres frit tilgængelige.

Regeringen støtter overordnet Kommissionens hensigt om at gennemføre initiativer, der kan skabe vækst og innovation med udgangspunkt i offentlige data. Offentlige data er en vigtig ressource, som vi bør få mest muligt ud af.

Der er imidlertid behov for at foretage en nærmere analyse af, hvad det vil betyde for de forskellige sektorer, at forskningsdata vil blive omfattet af direktivet.

Derudover skal det belyses, hvilke omkostninger forslaget kan medføre for de enkelte medlemsstater. Regeringen lægger vægt på, at der gives adgang til data, som har erhvervs- og samfundsmæssig værdi.

**3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ENISA, EU's Agentur for Cybersikkerhed, om ophævelse af forordning (EU) nr. 526/2013 og om cybersikkerhedscertificering af informations- og kommunikationsteknologi (forordningen om cybersikkerhed)**

– *Generel indstilling. Punktet er forelagt Folketingets Europaudvalg den 18. maj 2018 af forsvarsministeren*

KOM (2017) 0477

Punktet var blevet forelagt til forhandlingsoplæg af forsvarsministeren den 18. maj 2018.

**4. Eventuelt**

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**5. Siden sidst**

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**Punkt 2. Rådsmøde nr. 3623 (transport, telekommunikation og energi - energi) den 11. juni 2018**

EUU alm. del (17) – bilag 713 (kommenteret dagsorden)

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** sagde, at der var én sag på dagsordenen for energirådsmødet den 11. juni. Den ville han forelægge til orientering. Han ville desuden kort nævne en sag ved EU-Domstolen om kvotereserven, hvor man forventede en afgørelse sidst i juni 2018.

**1. Forordningsforslag om oprettelse af et EU-agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (ACER)**

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0863

Rådsmøde 3623 – bilag 4 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (17) – bilag 339 (orientering om væsentlige forhold vedrørende landets el- og gasforsyning)

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 7 om, hvilke konkrete arbejdsopgaver der ikke længere skal udføres af Energitilsynet, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 6 om, hvorvidt der er elementer i forordningsforslag om ACER, som forhindrer, at Danmark kan føre en energipolitik, hvor vi nationalt selv bestemmer udbygning af energiproduktion, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 5 om, hvorvidt der er elementer i forordningsforslaget om ACER, som negativt vil påvirke de danske muligheder for at føre en energipolitik, hvor vi prioriterer at elektrificere samfundet, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 4 om, hvilke fordele og ulemper der er for Danmark, såfremt ACER får tilsynskompetence over elektricitetsmarkedsoperatører, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 3 om, hvilke fordele og ulemper der er for Danmark, såfremt ACER får tilsynskompetence over regionale driftscentre (ROCs), der skal koordinere drift af el-systemerne, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 2 om, hvilke fordele og ulemper der er for Danmark, såfremt ACER får kompetence til at udarbejde henstillinger og udtalelser på eget initiativ, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 - svar på spm. 1 om hvilke fordele og ulemper der er for Danmark, såfremt afstemningsproceduren for de nationale energiregulerende myndigheder i ACER's Board of Regulators (BoR) ændres, fra energi-, forsynings- og klimaministeren

KOM (2016) 0863 – bilag 6 (Kommissionens svar på Folketingets udtalelse)  
KOM (2016) 0863 – bilag 5 (Folketingets udtalelse)  
KOM (2016) 0863 – bilag 2 (faktaark)  
EUU alm. del (16) – bilag 534 (præsentation fra Dansk Energi)  
EUU alm. del (16) – bilag 527 (materiale fra MEP-mødet 31/3-17)  
EU-note (16) – E 16 (EU-note af 1/2-17 om vinterpakken)  
EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 357 FO, forhandlingsoplæg forelagt 1/12-17)

**Energi-, forsynings- og klimaministeren:** Det bulgarske formandskab vil på rådsmødet forsøge at opnå en generel indstilling til forslaget om ACER. Det vil sige en første politisk aftale i Rådet. Hvorvidt dette lykkes, er endnu svært at sige. Men vi vil fra dansk side gøre vores til, at der nås til enighed i Rådet, således at trillogforhandlinger med Europa-Parlamentet kan påbegyndes.

Jeg forelagde forslaget om ACER til forhandlingsoplæg i december. Jeg vil derfor ikke gennemgå forslaget og regeringens holdning hertil i detaljer, men vil hovedsagelig fokusere kort på formålet med forslaget og forhandlingssituationen.

Forslaget handler overordnet om at sørge for, at spillereglerne på de europæiske el-markeder bliver overholdt. Det er rigtig vigtigt for Danmark, da vi er et lille land med meget grænseoverskridende handel med el. Vi ved derfor af erfaring, hvor vigtigt det er.

Da vi samtidig med elmarkedsdesignpakken udvider samarbejdet mellem de europæiske lande og elmarkederne, er det nødvendigt at opdatere ACER's beføjelser, så de kan følge med det udvidede samarbejde og håndhæve reglerne.

Forhandlingerne i Rådet har hovedsageligt drejet sig om to elementer. Det første handler om, hvilke kompetencer ACER skal have til at håndhæve det indre marked for energi. Det gælder især i forhold til, om ACER's kompetence til at mægle i grænseoverskridende problemstillinger automatisk skal følge udviklingen af det indre marked. Det andet handler om, hvordan magtbalancen mellem ACER's uafhængige direktør og de nationale regulatorer skal være i fremtiden.

I forhandlingerne har landene været opdelt i to grupper: en gruppe af få, men store lande har ønsket at styrke de nationale regulatorers rolle og begrænse ACER's kompetence til at mægle i grænseoverskridende problemstillinger.

En anden gruppe af mange, små og mellemstore lande har derimod ønsket at opretholde den uafhængige direktørs rolle og at sikre, at ACER's kompetence til at mægle i grænseoverskridende problemstillinger følger udviklingen af det indre marked for energi. Begge dele er en fastholdelse af systemet, som vi kender det i dag.



Fra dansk side har vi været meget opmærksomme på netop disse to principper. Det er vores holdning, at et uafhængigt og effektivt agentur er nødvendigt for, at handel med energi foregår i overensstemmelse med reglerne.

Samtidig er fri og effektiv grænseoverskridende handel med el et centralt element i en fremtid med stadigt større mængder fluktuerende vedvarende energi i vores energisystem.

Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag.

**Søren Søndergaard** spurgte, om ministeren kendte grunden til, at forslaget havde vakt stor modstand i Island og Norge. 80 pct. af Islands befolkning var imod det, og det norske LO tog også stærkt afstand fra det.

**Energi-, forsynings- og klimaministeren** ville sende et skriftligt svar på den detalje i forhandlingerne. EØS-landene, herunder Island og Norge, var i gang med at implementere EU's liberaliseringspakke på energiområdet. Den nuværende ACER-forordning, som EU var i gang med at revidere, var en del af den pakke. I den forbindelse var man især i Norge bekymret over, at ACER vil få medbestemmelse på norsk energipolitik, bl.a. hvad angår energipriserne. Derudover gik debatten også på en række interne forhold i Norge, som ministeren ikke kunne gå i detaljer med. Danmark havde generelt stor gavn af det internationale marked for energi, og ACER's rolle var at skabe solide rammer for grænseoverskridende handel med energi, så man kan integrere en større andel af vedvarende energi og sikre lavere energipriser for forbrugerne.

**Søren Søndergaard** så frem til at modtage et skriftligt svar. I hans verden var der ikke tale om en detalje, for navnlig i forbindelse med Brexit har Danmark behov for at skabe alliancer. Man skulle selvfølgelig ikke tage skridt, der går ud over den danske forbruger, men Danmark burde være behjælpelig over for Norge eller Island der, hvor det var muligt.

## 2. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

### 3. Siden sidst

**Energi-, forsynings- og klimaministeren:** Tilbage i maj 2016 orienterede jeg udvalget om, at regeringen havde intervenseret i en sag ved EU-Domstolen, der omhandler EU's CO<sub>2</sub>-kvotehandelsystem.

Polen anlagde i 2016 sagen mod Europa-Parlamentet og Rådet med ønske om at annullere den kvotereserve, som Parlamentet og Rådet havde vedtaget for at fjerne overskydende kvoter i systemet.

Polen stemte imod forslaget, som dog blev vedtaget med kvalificeret flertal af medlemsstaterne i Rådet. Polen mente, at kvotereserven burde have været vedtaget med enstemmighed i Rådet.

Regeringen intervenserede i sagen for at fastholde kvotereserven. Dette skyldes, at regeringen generelt har arbejdet for strukturelle reformer, der vil mindske kvoteoverskuddet. I disse reformer står kvotereserven helt centralt.

Derudover finder Danmark, at reformer af EU's CO<sub>2</sub>-kvotesystem både kan og skal vedtages med kvalificeret flertal.

Der er nu indkaldt til domsafsigelse i sagen den 21. juni 2018. EU's generaladvokat har inden da fremlagt et forslag til afgørelse. I forslaget lægger generaladvokaten op til at afvise Polens argumenter og frifinde Europa-Parlamentet og Rådet. Dermed lægges der op til at fastholde kvotereserven, hvilket ligger på linje med de danske ønsker i sagen.

**Punkt 3. Rådsmøde nr. 3622 (retlige og indre anliggender) den 4.-5. juni 2018**

EUU alm. del (17) – bilag 713 (kommenteret dagsorden)

**Udlændinge- og integrationsministeren** oplyste, at hun på dette møde (punkt 1-9) fungerede som stedfortræder for justitsministeren, der ikke havde mulighed for at være til stede.

Den 4.-5. juni 2018 skulle der afholdes rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg. Udvalget havde fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet. Der var ni sager på rådsmødedagsordenen inden for justitsministerens område, og ministeren ville koncentrere sig om nogle udvalgte.

**Udlændinge- og integrationsministeren** sagde, at det sidste rådsmøde for retlige og indre anliggender under bulgarsk formandskab skulle afholdes i den kommende uge (punkt 10,12-13 og 15).

Som så mange gange tidligere havde der været usikkerhed om dagsordenen, og det betød bl.a., at punktet om forslaget om Schengengrænsekodex var udgået. Derudover var punktet om status på migration såvel som reformen af det europæiske asylsystem rykket til uformelle kaffe- og frokostmøder. Der var derfor kun ét formelt dagsordenspunkt til drøftelse: forslaget om ændring af visumkodex. Ministeren ville også orientere udvalget om en verserende EU-retssag om reglerne om fri bevægelighed.

**Børne- og socialministeren** orienterede om, at der for retlige og indre anliggender var møde den 4. og 5. juni 2018, og at hun ville fremlægge dagsordenspunkt 14 til orientering.

**1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2017) 0637, KOM (2015) 0635

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EU-note (15) – E 34 (note af 22/2-16)

EUU alm. del (16) – bilag 853 (udvalgsmødereferat side 1197, FO forelagt vedr. forslag om salg af digitalt indhold 2/6-17)

EUU alm. del (15) – bilag 487 (udvalgsmødereferat side 639, oprindeligt direktivforslag forelagt EUU 4/3-16)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Først og fremmest det såkaldte varedirektiv. Jeg nævner sagen til orientering i dag, fordi den er på dagsordenen med henblik på en politisk drøftelse. Direktivforslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Det har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om erhvervsdrivendes salg af varer til forbrugere.

Der er på rådsmødet bl.a. lagt op til en drøftelse af, om fysiske varer med integreret digitalt indhold og integrerede digitale tjenester skal være omfattet af direktivforslaget. Sådanne varer kan f.eks. være vaskemaskiner, smartphones og interaktivt legetøj.

Et tilsvarende spørgsmål er tidligere forelagt udvalget i forbindelse med et andet direktivforslag, nemlig direktivforslaget om aftaler om levering af digitalt indhold. Dengang var der i Rådet (rådsmødet om retlige og indre anliggender den 8.-9. juni 2017) enighed om, at varer med integreret digitalt indhold skal behandles som andre varer.

Regeringen bakker forsat op om den tilgang. Vi mener, at varer skal reguleres af de regler, der gælder for varer – uanset om de indeholder et digitalt element. Det gør det noget nemmere for forbrugerne.

Der er også på RIA-rådsmødet lagt op til at drøfte forbrugerens beføjelser, hvis der er mangler ved en vare. Den erhvervsdrivende sælger har i første omgang ret til enten at tilbyde reparation eller omlevering af varen. Hvis det ikke kan lade sig gøre, har forbrugeren ret til passende afslag i prisen eller til at ophæve købet. Der er dermed et hierarki i beføjelserne. Det svarer – i det væsentligste – til dansk ret.

Europa-Parlamentet og Rådet er blevet enige om et lignende hierarki i misligholdelsesbeføjelserne i direktivforslaget om digitalt indhold.

Regeringen mener, at der skal være balance mellem forbrugernes og erhvervslivets interesser. Et hierarki i forbrugernes misligholdelsesbeføjelser er med til at sikre den balance.

Regeringen mener også, at der bør være sammenhæng mellem reglerne i de to direktivforslag om henholdsvis fysiske varer og digitalt indhold. Men der er selvfølgelig forskel på

et fysisk produkt og et digitalt produkt, og derfor kan nogle forskelle i reglerne være nødvendige. Regeringen forventer at give udtryk for denne holdning på rådsmødet.

Endelig lægges der op til på rådsmødet at drøfte harmoniseringsgraden i forhold til reklamationsfristens længde.

Totalharmonisering vil betyde, at alle medlemslande skal have en reklamationsfrist på 2 år for varer. Det svarer til, hvad der allerede gælder i Danmark.

I direktivforslaget om digitalt indhold var der i Rådet enighed om minimumsharmonisering i forhold til en reklamationsfrist på 2 år. Derfor lægges der på RIA-rådsmødet op til at drøfte en tilsvarende løsning i direktivforslaget om varer.

Minimumsharmonisering indebærer, at landene kan indføre en længere reklamationsfrist.

Regeringen mener, at en højere grad af harmoniserede regler om salg af varer til forbrugere vil bidrage til et mere velfungerende indre marked.

Regeringen vil derfor give udtryk for, at Danmark bakker op om totalharmonisering. Men regeringen kan om nødvendigt støtte et kompromis på linje med det, Rådet kom frem til i forhold til direktivforslaget om digitalt indhold. Det vil sige, at reklamationsfristen skal være mindst 2 år.

**2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammer for forebyggende rekonstruktion, muligheden for en ny chance og foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv 2012/30/EU**

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2016) 0723

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 23)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 317, senest behandlet i EUU 1/12-17)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Direktivforslaget blev fremsat i november 2016, og status for arbejdet med forslaget er senest forelagt Europaudvalget i starten af december sidste år forud for RIA-rådsmødet den 7.-8. december 2017.

Direktivforslaget har nu i ca. halvandet år været drøftet på møder i en rådsarbejdsgruppe. På baggrund af de drøftelser lægger det bulgarske formandskab nu op til en delvis generel indstilling om nogle af forslagets afsluttende bestemmelser – herunder navnlig generelle bestemmelser dels om effektivisering af insolvensprocedurer, dels om principper om gældssanering for iværksættere.

Rådsmødedrøftelsen handler altså ikke om direktivforslagets hovedvægt – nemlig regler om såkaldt rekonstruktion, der er en insolvensprocedure ligesom konkursbehandling. De afsluttende bestemmelser, der skal tales om på rådsmødet, er ret ukontroversielle set fra dansk perspektiv. Derfor nævnes sagen også til orientering her i dag.

Eksempelvis indeholder bestemmelserne om såkaldt effektivisering af insolvensprocedurer nogle ret basale og overordnede retssikkerhedskrav – f.eks. i forhold til passende kvalifikationer for myndighedsrepræsentanter i insolvenssager og i forhold til at sikre en åben proces for valg af insolvensbehandlere – f.eks. en kurator. Det er ikke bestemmelser, der kan antages at få stor betydning for Danmark.

Direktivforslaget indeholder derudover nogle principper for gældssanering til iværksættere, dvs. erhvervsdrivende og lignende. Også disse principper er ret overordnet formuleret.

Primært lægges der op til en gældssaneringsperiode på 3 år for iværksættere, men betingelserne for at få adgang til gældssanering er op til medlemsstaterne.

Som der er redegjort for i samlenotatet, så har vi også i Danmark – i stil med direktivforslaget – et udgangspunkt om en 3-års-gældssaneringsperiode ved sanering af navnlig erhvervmæssig gæld i forbindelse med konkurs og lignende. Og på samme måde som direktivforslaget bygger de danske regler også på et ønske om at hjælpe ærlige iværksættere med at komme videre efter en konkurs eller lignende.

Dertil kommer så i øvrigt, at direktivforslagets principper om gældssanering som nævnt er overordnede og meget rummelige. Det gælder også i forhold til konkret at gøre gældssaneringsperioden kortere eller længere, hvis der er rimelig grund til det. Der synes altså i det hele taget at være rigtig meget fleksibilitet i forslaget for medlemslandene.

Samlet set indeholder de afsluttende bestemmelser, der skal drøftes på rådsmødet, altså ikke nogen knaster set fra dansk side. Regeringen kan derfor også fint bakke op om formandskabets oplæg til rådsmødet.

**3. Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)**

– *Status*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Udlændinge- og integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

**4. e-justice**

– *Orientering fra formandskabet*

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 38)

Udlændinge- og integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

## 5. e-beviser

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 42)

EUU alm. del (17) – bilag 528 (udvalgsmødereferat side 665, sag om grænseoverskridende adgang til e-beviser behandlet i EUU 2/3-18)

### a) Forslag til forordning om et europæisk påbud om udlevering og sikring af elektronisk bevismateriale

– *Politisk drøftelse*

KOM (2018) 0225

Se nedenstående punkt.

### b) Forslag til direktiv om udpegning af juridiske repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale

– *Politisk drøftelse*

KOM (2018) 0226

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Jeg vil nu nævne dagsordenens femte punkt, der vedrører et nyt forordningsforslag om et europæisk påbud om udlevering og sikring af elektronisk bevismateriale og et nyt direktivforslag om udpegning af juridiske repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale.

Forordningsforslaget, men ikke direktivforslaget, er omfattet af retsforbeholdet. Forslagene har overordnet til formål at lette indsamlingen af elektronisk bevismateriale på tværs af landegrænser i straffesager. Derudover har direktivforslaget til formål at reducere hindringer for tjenesteudbydernes frie udveksling af tjenesteydelser.

Forordningsforslaget adskiller sig fra andre retsakter, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse, ved, at myndighederne i den medlemsstat, hvor tjenesteudbyderen er etableret eller repræsenteret, som udgangspunkt ikke inddrages, idet påbuddet sendes direkte til tjenesteudbyderen.

Direktivforslaget forpligter medlemslandene til at forpligte udbydere af visse elektroniske tjenester, som udbyder tjenester i EU, til at udpege en juridisk repræsentant, som skal modtage og behandle anmodninger om elektronisk bevismateriale i forbindelse med efterforskning af strafferetlige overtrædelser.

Begge forslag omfatter også tjenesteudbydere etableret uden for EU, der udbyder deres tjenester i EU.

På rådsmødet er der lagt op til en politisk drøftelse af forslagene. Forhandlingerne blev indledt på arbejdsgruppeniveau i slutningen af april 2018 og er således på et meget tidligt stadie, hvor forslagene fortsat er ved at blive gennemgået. Forventningen til rådsmødet er bl.a., at der dels vil være en kort præsentation af forslagene, dels en politisk drøftelse af



behovet for en udvidelse af forordningsforslagets anvendelsesområde. Drøftelsen forventes nærmere at gå på, hvor presserende behovet for at diskutere en eventuel udvidelse er, samt hvordan de videre drøftelser om en eventuel udvidelse bedst tilrettelægges.

Fra dansk side er vi umiddelbart overordnet positivt indstillet over for forslagene, der har til formål at lette det retlige samarbejde i straffesager og at reducere hindringer for tjenesteudbydernes frie udveksling af tjenesteydelser i EU.

Forordningsforslaget er som sagt omfattet af retsforbeholdet og vil derfor ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Direktivforslaget vil kunne betyde, at Danmark vil skulle forpligte udbydere af visse elektroniske tjenester, som udbyder tjenester i EU, til at udpege en juridisk repræsentant, som skal modtage og behandle anmodninger om elektronisk bevismateriale i forbindelse med efterforskning af strafferetlige overtrædelser.

Som det fremgår af samlenotatet, vil regeringen i de videre forhandlinger have fokus på, hvilken betydning forslagene vil have for Danmark i forhold til det fremtidige samarbejde med de øvrige medlemsstater, samt hvilke forpligtelser forslagene vil indebære for tjenesteudbydere.

Det er desuden forventningen, at der på rådsmødet vil være en politisk drøftelse af, hvordan man i EU skal forholde sig til den internationale udvikling på området, herunder den amerikanske såkaldte Cloud Act, samt en tillægsprotokol til Budapestkonventionen om cyberkriminalitet. Det forventes i den forbindelse, at der bliver rejst spørgsmål om indgåelse af en aftale mellem EU og USA. Dette spørgsmål er for nuværende ved at blive undersøgt nærmere af Justitsministeriet.

Det forventes, at regeringen på rådsmødet kan tage præsentationen af forslagene og resultaterne af en eventuel politisk drøftelse til efterretning.

**Søren Søndergaard** var tilfreds med, at forslaget var underlagt det danske forbehold, for det er dybt problematisk, at der kan udveksles data uden dommerkendelse.

## 6. Ofre for terrorisme

- *Udveksling af synspunkter/ Vedtagelse af rådskonklusioner*  
Rådsmøde 3622 – bilag 1 (sammenotat side 55)

**Udlændinge- og integrationsministeren** nævnte ikke dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

**Søren Søndergaard** spurgte, om det var korrekt forstået, at området hurtigt kunne blive underlagt det danske retsforbehold, fordi det overgår fra mellemstatsligt til overstatsligt samarbejde.

**Udlændinge- og integrationsministeren** sagde, at det var justitsministerens ressort, men at hun var blevet oplyst om, at den del, der var på dagsordenen på det kommende møde, ikke var en omfattet af retsforbeholdet. Men andre dele var.

**Søren Søndergaard** spurgte, om punktet var taget af dagsordenen.

**Udlændinge- og integrationsministeren** svarede, at nej, det var ikke tilfældet, men den del af forslaget, der skulle diskuteres på mødet, var ikke omfattet af forbeholdet.

**Søren Søndergaard** henviste til et svar, han havde modtaget på spørgsmål 112, hvor han bad om at få listet alle forslag, som i nær fremtid ville overgå fra mellemstatsligt til overstatsligt samarbejde. Her var punktet nævnt, og der stod, at det kunne få konsekvenser for den hjælp, som ofre kan få i udlandet. Ville ministeren lade justitsministeren vide, at Enhedslisten mente, at man skulle være proaktiv på området. Det var nu, man skulle sørge for at få en aftale, så at udlændinge, der kommer i problemer i Danmark på grund af terrorisme, får maksimal hjælp, ligesom danskere gør det i udlandet. Der er tale om en gensidig interesse i at hjælpe ofre for terrorisme, og det skal ikke være afhængig af noget så ligegyldigt som retslig status. Han opfordrede regeringen til øjeblikkeligt at gå i gang med at forhandle spørgsmålet med de øvrige lande og til at holde udvalget orienteret om de forhandlinger.

**Udlændinge- og integrationsministeren** ville lade opfordringen gå videre. Udgangspunktet var, at Danmark var positivt stemt over for de foreslåede tiltag.

**Formanden** oplyste, at justitsministeren ikke selv kunne forelægge, fordi han var til nordisk justitsministermøde.

## **7. Terrorbekæmpelse: styrket samarbejde mellem myndigheder**

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 58)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Jeg nævner sagen til orientering i dag, idet der er tale om et ikkelovgivningsmæssigt tiltag.

På rådsmødet forventes det, at der vil være en udveksling af synspunkter om terrorbekæmpelse i EU, hvor Kommissionen overordnet vil opfordre medlemslandene til at styrke samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet.

Fra dansk side bakker vi generelt fuldt op om at styrke samarbejdet i EU på terrorbekæmpelsesområdet, herunder i forhold til informationsudveksling.

Det kan ikke udelukkes, at EU's antiterrorkoordinatør på RIA-rådsmødet vil berøre obligatorisk informationsudveksling mellem på den ene side EU, herunder Europol, og på den anden side samarbejdsfora og grupper for medlemsstaternes sikkerheds- og efterretnings-tjenester uden for EU-regi.

Fra dansk side bakker man fuldt op om informationsudveksling som led i terrorbekæmpelse, men har dog samtidig fokus på, at klassificerede oplysninger skal behandles særskilt og i overensstemmelse med national lovgivning og national sikkerhed.

Derfor vil man fra dansk side ikke kunne støtte eventuelle forslag, der måtte pålægge EU-medlemsstaterne obligatorisk eller automatisk udveksling af sådanne oplysninger.

## **8. Tværfaglig tilgang på området inden for intern sikkerhed: EU's prioriteter for bekæmpelsen af grov og organiseret kriminalitet (EU's politikcyklus) 2014-2017**

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 61)

**Udlændinge- og integrationsministeren** nævnte ikke dette punkt.

## **9. Samarbejde mellem EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitiske missioner/operationer og RIA-agenturer**

– *Rapport om implementering*

Rådsmøde 3622 – bilag 1 (samlenotat side 64)

EUU alm. del (17) – bilag 166 (udvalgsmødereferat side 192, behandlet i EUU 10/11-17 ved forsvarsministeren)

Udlændinge- og integrationsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

**10. Forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2018) 0252

Rådsmøde 3622 – bilag 2 (samlenotat side 6)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Udvalget modtog et grund- og nærhedsnotat om sagen den 30. april.

Kommissionen fremsatte den 14. marts forslag om at ændre bestemmelserne i den fælles EU kodeks for udstedelse af visa.

Kort beskrevet er visumkodeks det regelsæt, der finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere, der skal have visum, når de passerer de ydre grænser.

Formålet med forslaget er at modernisere og strømline regelsættet, så visumproceduren lettes for de mange lovligt rejsende og for medlemsstaterne, der behandler visumansøgningerne. Formålet er også at styrke visumpolitikken, så den bliver et mere effektivt værktøj til at håndtere de stigende migrations- og sikkerhedsudfordringer, som EU står overfor.

På rådsmødet er der lagt op til en afgrænset politisk drøftelse af forslaget om at lade visumpolitikken spille en større rolle i EU's samarbejde med tredjelande om tilbagesendelse og tilbagetagelse.

Det forslag går tilbage til 2015, og særlig i rådskonklusionerne fra juni 2017 har Rådet udtrykt vilje til at etablere et link mellem visumpolitikken og politikken om tilbagesendelse og tilbagetagelse. Forhåbentlig kan vi i fremtiden bruge dette link som en løftestang i arbejdet med de tredjelande, hvor samarbejdet ikke fungerer godt nok.

Kommissionens forslag er udtryk for en form for mindre for mindre-tilgang. Helt firkantet betyder det, at udvalgte eller alle statsborgere fra lande, der ikke samarbejder tilstrækkeligt med EU på tilbagesendelses- og tilbagetagelsesområdet, vil blive stillet ringere end statsborgere fra lande, der kan finde ud af at samarbejde. For regeringen er den tilgang helt logisk.

På rådsmødet forventer jeg at tilkendegive dansk støtte til forslaget om at styrke forbindelsen til tilbagesendelses- og tilbagetagelsespolitikken i visumkodeks. Det vigtigste er, at modellen skal være nem at anvende og samtidig sende et klart budskab til de relevante tredjelande, som den retter sig imod.

**Kenneth Kristensen Berth** ville undtagelsesvis sige noget positivt: Der var enkelte fornuftige elementer i visumkodekset – f.eks. at man ville lade visumpolitikken spille en større rolle i forhold til tilbagesendelser. I Dansk Folkepartis optik burde det være et 1:1-forhold: Hvis landene ikke tager egne borgere hjem, må der ikke komme nogen til Europa. Hvor vidt ville man egentlig gå? Og hvor stod regeringen i forhold til princippet om personligt

fremmøde? Dansk Folkepartis holdning var, at det har en værdi at blive mødt af en grænsebetjent, fordi nogle folk får kolde fødder i situationen. Det samme kunne gøre sig gældende for visumproceduren: Hvis man bare kan indgive en erklæring uden fysisk fremmøde, risikerer man at give mennesker visum, der ikke burde have det.

Kenneth Kristensen Berth ville også gerne vide, hvad regeringens holdning var til kaskadesystemet, hvor man kan få visum til en lang periode på op til 5 år. Det var potentielt problematisk, for der kan ske meget med person i løbet af 5 år. Kunne ministeren i øvrigt oplyse, hvad er et nødvisum er, og hvordan man får det? Hvilke ændringer påtænkte man i forhold til det?

**Rasmus Nordqvist** påpegede, at ministeren sagde, at man ville bruge et visumkodeks målrettet i forhold til tilbagetagelse af migranter, men også helt generelt. Ville det sige, at Danmark støttede en generel straf for et tredjeland, hvor der også er mennesker, der vil rejse til EU på helt lovlig vis – f.eks. på ferie?

**Peter Hummelgaard Thomsen** bakkede op om regeringens holdninger til et visumkodeks. Det forekom ham naturligt, at der ikke kan udstedes visum på længere eller kortere sigt til borgere i tredjelande, der ikke vil samarbejde om at tilbagetage afviste asylansøgere. Man måtte tage et sådant tiltag for at komme problemet med, at der nu lever 2,5 millioner afviste asylansøgere i Europa, hvis hjemstater ikke vil tage imod dem, til livs.

**Udlændinge- og integrationsministeren** var enig med Kenneth Kristensen Berth og Peter Hummelgaard Thomsen i, at det var vigtigt at kunne bruge et visumkodeks over for udvalgte grupper eller over for hele befolkninger. Udvalgte grupper kunne f.eks. være statsledere og deres nærmeste, der så ikke kan få visa til Europa, med mindre de vil tage imod afviste asylansøgere. Det er en kendt sag, at en del bl.a. afrikanske statsledere og deres nærmeste rejser til Europa for lægebehandling og uddannelse. Forslaget lagde op til, at visumansøgere skal møde personligt op, når der skal tages fingeraftryk ved udstedelse af visum. Ansøgere, der inden for 59 måneder allerede er blevet registeret i det fælles visumsystem, VIS, behøver ikke at møde op. Når man indrejser, bliver man desuden tjekket i registre som f.eks. CIS.

Om nødvisa sagde ministeren, at de fleste medlemsstater, inklusive Danmark, var skeptiske over for forslaget, bl.a. på grund af frygten for, at ansøgninger, der indgives ved grænsen, ikke kan vurderes grundigt nok. Ministeren antog, at det var den samme skepsis, som Kenneth Kristensen Berth havde.

Over for Rasmus Nordqvist påpegede ministeren, at det f.eks. i forhold til Bangladesh var store problemer med tilbagetagelse, og at det i den forbindelse kunne være fornuftigt at tage den nævnte metode i brug. Det kunne ikke være rigtigt, at Europa skulle løbes over ende, og modsvaret måtte være enten at nægte visa til dele af befolkninger eller hele befolkninger.

**Rasmus Nordqvist** var med på, at det var godt med et målrettet redskab over for f.eks. statsoverhoveder, hvor man ikke kan trænge igennem, men opfordrede til være forsigtig med en generel straf for alle borgere i et land. I flere afrikanske lande får middelklassen stigende mulighed for at rejse, og den udvikling burde man ikke nægte dem på grund af en regeringsleder.

**Kenneth Kristensen Berth** spurgte, hvor mange nødvisa der udstedt inden for en 5-årig periode og af hvilke lande. Han forventede ikke, at ministeren kunne svare, med mindre hun havde encyklopædisk viden. Hun måtte derfor gerne sende et skriftligt svar.

**Udlændinge- og integrationsministeren** kendte ikke tallene, men sagde, at det angiveligt ofte er søfolk, der ikke har fået papirer i orden hjemmefra, der får nødvisa. En liste ville blive oversendt.

Ministeren kunne godt følge Rasmus Nordqvist, men man var nødt til at have flere instrumenter på hånden, og det kunne i en periode være nyttigt at melde ud, at man ikke ville tage imod personer fra angivne lande. Befolkningens tillid til asylsystemet ville bryde sammen, hvis både den gruppe mennesker, der har behov for og ret til beskyttelse, og den gruppe, der ikke har ret til at være her, befinder sig i landet. Lysten til at hjælpe dem, der reelt har behov for beskyttelse, daler også. Derfor var udsendelser vigtige for at få asylsystemet til at fungere. Det principielle med, at man selvfølgelig ikke skal være i et land, hvor man ikke har ret til at være, spillede selvfølgelig også ind. Ministeren havde brugt meget tid på hjemsendelser, fordi de udgør et stort problem for alle europæiske lande. Det er frustrerende, når lande ikke tager imod egne borgere. Man var nødt til at have flere brugbare værktøjer i kassen, og dette var et af dem. Regeringen havde meldt ud, at den i højere grad ville kombinere hjemsendelser med ulandsbistand og handelspolitik og udvikling helt generelt.

**Rasmus Nordqvist** pointerede, at hvis man gerne vil understøtte en udvikling, må man tage i betragtning, at der er store forskelle mellem befolkningsgrupper. I f.eks. Bangladesh er der udfordringer ved, at nogle grupper begynder at flytte på sig, men man må ikke sætte hele befolkningen i bås. Man bør kun bruge de målrettede redskaber, så man støtter den sunde og gode udvikling.

**Udlændinge- og integrationsministeren** var enig i, at man skal underbygge den gode udvikling. Det vil være godt at målrette indsatsen der, hvor det kunne lade sig gøre, men hun ville ikke afskrive muligheden for at bruge visumsanktioner mere generelt i andre tilfælde.

**Udg. 11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks) for så vidt angår reglerne for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2017) 0571

Rådsmøde 3622 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Punktet var udgået, men ministeren besvarede spørgsmål fra udvalget.

**Kenneth Kristensen Berth** ville gerne vide, hvad ministeren mente om Europa-Parlamentets fjollede vedtagelse om grænsekontrol. Det var særpræget med en vedtagelse, der går på, at det er i strid med reglerne at forlænge grænsekontrollen, når det er anført gang på gang, at det ikke er tilfældet.

**Udlændinge- og integrationsministeren** svarede, at det er Kommissionen, der overvåger, om reglerne er overholdt, og at der skulle være hold i at udføre grænsekontrol. Den ville man opretholde, så længe det var nødvendigt.

## **12. Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning**

– *Politisk drøftelse/fremskridtsrapport*

KOM (2016) 0271, KOM (2016) 0270, KOM (2016) 0272, KOM (2016) 0466, KOM (2016) 0468, KOM (2016) 0465 og KOM (2016) 0467

Rådsmøde 3622 – bilag 2 (samlenotat side 21)

EUU alm. del (17) – bilag 261 (udvalgsmødereferat side 347, senest behandlet i EUU 1/12-17)

**Udlændige- og integrationsministeren:** Så til reformen af det fælleseuropæiske asylsystem, der som nævnt er rykket til en uformel kaffedrøftelse.

På den formelle del af rådsmødet forventes formandskabet blot at give en kort statusorientering på forhandlingerne om de syv forslag, som udgør Kommissionens forslag til reform af asylsystemet.

Status er den, at der er sket betydelige fremskridt i forhandlingerne i forhold til de fleste af forslagene, og at der er indledt forhandlinger med Europa-Parlamentet. Der er dog endnu ikke opnået enighed i Rådet om asylprocedureforordningen og Dublinforordningen. I forhold til forslaget til ændring af Dublinreglerne er det særlig spørgsmålet om ansvarsfordeling og solidaritet – og herunder ikke mindst forslaget om en obligatorisk omfordelingsmekanisme – der fortsat volder store problemer.

Med det formål at opnå konsensus i Rådet om ændringen af Dublinforordningen forud for mødet i det Europæiske Råd i slutningen af juni lægger formandskabet op til en uformel drøftelse om den overordnede balance mellem ansvar og solidaritet i Dublin-forslaget og herunder spørgsmålet om omfordeling.

Holdningerne i Rådet er fortsat delte, og der tegner sig derfor ikke umiddelbart grundlag for konsensus om forslaget på nuværende tidspunkt.

Som nævnt omfatter reformen af det fælles europæiske asylsystem syv retsakter, som alle er omfattet af det danske retsforbehold. Vi har dog som bekendt en parallelaftale, når det kommer til Dublinforordningen og Eurodac-forordningen.

Formålet med hele reformen er – som jeg også tidligere har nævnt her i udvalget – at det europæiske asylsystem skal være mere effektivt og kunne modstå migrationspresset, fjerne pull-faktorer, reducere sekundære bevægelser, bekæmpe misbrug og yde tilstrækkelig støtte til de mest berørte medlemsstater.

Som det også er udvalget bekendt, er det en målsætning, jeg deler. Men jeg må bare gentage, at jeg ikke tror, at obligatorisk omfordeling vil løse tilstrømningen til Europa og migrationsudfordringerne. Tværtimod kan jeg frygte, at en omfordelingsordning kan virke som en pull-faktor. Det skal vi forsøge at undgå.



**Rasmus Nordqvist** fandt det mærkværdigt, at ministeren på det seneste møde i udvalget sagde, at der ikke kom til at ske noget på området, hvorefter der kom andre meldinger fra Bruxelles, og der også var gang i forhandlinger med Europa-Parlamentet. Hvor stod man nu? Hvad var landenes holdninger i forhold til Dublinforordningen, fælles asylprocedure etc.? Det var nødvendigt for udvalget at få en grundig orientering. Hvilke lande spændte ben for den videre proces? Sagen havde været en fokusområde for Kommissionen, så Rasmus Nordqvist kunne ikke forestille sig, at den bare blev skudt, med mindre nogle lande stod i vejen for en udvikling.

**Peter Hummelgaard Thomsen** henviste til, at ministeren havde sagt, at der skete betydelige fremskridt i forhandlingerne. Hvor? Donald Tusk havde ellers på vegne af Rådet sagt, at man skulle lægge obligatorisk omfordeling til side. Var det mest Kommissionen, der insisterede på det element som en del af reform af Dublinforordningen? Mente ministeren i øvrigt, at bekymringerne for en genåbning af Balkanruten ville blive taget op på mødet? Og havde man værktøjer til at sikre, at Balkanruten ikke genåbnes?

**Formanden** mindede om, at mødet kunne lukkes.

*Mødet blev kortvarigt lukket for en fortrolig orientering under dette punkt.*

### 13. Migration: state of play

– *Udveksling af synspunkter/politisk drøftelse*

KOM (2018) 0301

Rådsmøde 3622 – bilag 2 (samlenotat side 34)

EUU alm. del (17) – bilag 528 (udvalgsmødereferat side 669, senest behandlet i EUU 2/3-18)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** På frokosten vil der være en uformel drøftelse af migrationssituationen. Formandskabet lægger op til en statusdrøftelse.

Regeringens holdning er uændret. Vi skal bibeholde vores fokus på at stoppe den irregulære migration mod Europa. Det kræver en fortsat meget tæt overvågning af migrationsstrømmene og målrettede indsatser, hvor behovet opstår - og vi skal have sat yderligere skub i tilbagesendelser. Endelig skal vi sikre fortsat gennemførelse af EU-Tyrkiet-aftalen og styrket samarbejdet med andre centrale nabolande, bl.a. Libyen.

Danske prioriteter i arbejdet med EU's migrationspolitik er fortsat at:

- styrke og sikre de ydre grænser,
- sikre bedre beskyttelse af og assistance til flygtninge og fordrevne i deres nærområder,
- bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel langs migrationsruterne,
- håndtere de grundlæggende årsager til migration,
- og at sikre korrekt og effektiv gennemførelse af eksisterende EU-regelsæt på grænse- og asylområdet.

Samarbejdet med tredjelande om effektiv udsendelse og tilbagetagelse er fortsat en klar prioritet for regeringen. Behovet for et mere effektivt tilbagesendelsessamarbejde indgår også i Kommissionens seneste statusrapport om migration, og det er jeg meget tilfreds med.

Det er helt uacceptabelt, at lande ikke tager egne statsborgere tilbage, der af den ene eller anden grund ikke har lovligt ophold. Derfor skal vi være parate til at tage alle redskaber i brug.

**14. Forslag til Rådets forordning om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, og om internationale børnebortførelser (omarbejdning)**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0411

Rådsmøde 3622 – bilag 3 (sammenotat side 2)

EUU alm. del (17) – bilag 528 (udvalgsmødereferat side 671, senest behandlet i EUU 2/3-18)

**Børne- og socialministeren:** Forslaget er omfattet af retsforbeholdet og vil derfor ikke gælde for Danmark. Da forslaget vedrører familieret, skal det vedtages med enstemmighed.

Bruxelles II a-forordningen vedrører international beskyttelse af børn i relation til forældreansvar. Forordningen drejer sig om forældreansvar, dvs. forældremyndighed i bred forstand. Den handler således bl.a. om internationale børnebortførelser og internationale anbringelser af børn uden for hjemmet.

Forordningen indeholder bl.a. regler om fuldbyrdelse af afgørelser om forældreansvar, om tilbagegivelse af bortførte børn og om proceduren ved anbringelse af et barn uden for hjemmet i et andet EU-land.

Forslaget om ændring af forordningen drejer sig navnlig om effektivisering af fuldbyrdelsen af afgørelser om forældreansvar og af behandlingen af sager om tilbagegivelse af bortførte børn.

Det forventes, at formandskabet på rådsmødet vil bede medlemsstaterne drøfte udvalgte dele af forordningen. Det drejer sig om enkelte elementer af bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, om foreløbige foranstaltninger og om proceduren ved anbringelse af et barn i en anden EU-medlemsstat. Andre dele af forslaget forventes ikke drøftet på mødet.

Regeringen er generelt positiv over for forslaget, men da det som sagt er omfattet af retsforbeholdet, vil det ikke gælde for Danmark.

**Rasmus Nordqvist** spurgte, om der var mulighed for at tilslutte sig det fornuftige forslag på trods af retsforbeholdet, så Danmark ikke risikerer at få børn som kastebolde i diverse sager.

**Jan E. Jørgensen** understregede, at forslaget entydigt var til gavn for familier, hvor forældre er fra hver deres EU-land, så hvad kunne Danmark nu gøre for at tilslutte sig det? Også for at håndtere børnebortførelser.

**Børne- og socialministeren** svarede, at Kommissionen tidligere havde afvist at tilknytte Danmark til Bruxelles II-forordningen gennem en parallelaftale, og at det derfor ikke var

sandsynligt, at den ville lade Danmark indgå en aftale. Haagerkonventionen håndterer børne bortførelser, idet den indeholder aftaler om, at bortførte børn skal hentes hjem.

**Søren Søndergaard** fandt ministerens holdning noget tilbagelænet. Det er ikke Kommissionen, der bestemmer i EU. Var det en ordning, der kun var til gavn for danske forældre eller også tyske, svenske etc.? Hvad havde regeringen gjort for at få andre EU-lande i tale for at bede Kommissionen forhandle en aftale?

**Børne- og socialministeren** havde ikke henvendt sig til andre lande i sagen, fordi hun respekterede retsforbeholdet, der gjorde, at Danmark ikke var omfattet. Hun bekræftede, at ordningen var til gavn for forældre i Danmark, men også i andre lande. Haagerkonventionen indeholder aftaler om ligeværdigt samarbejde, og der indgås jævnlige aftaler med nye lande inden for den ramme – f.eks. havde Brasilien også kort tid forinden tiltrådt aftalen.

**Søren Søndergaard** var forbløffet. Skulle det være i strid med retsforbeholdet at indgå en mellemstatslig aftale mellem Danmark og EU? Sagde ministeren dermed, at den aftale, som Danmark havde indgået om Europol, var i strid med retsforbeholdet? Det var klart, at Kommissionen, før Storbritannien meldte sig ud, var af den opfattelse, at alle skulle rette ind og acceptere alt. Derfor afviste de på nogle områder, der ville være til gensidig fordel for Danmark og række andre lande. Men situationen var anderledes nu. Han opfordrede regeringen til at skabe alliancer med andre lande og forsøge at lægge pres på Kommissionen for at lave en aftale. Det var ikke i strid med retsforbeholdet.

**Børne- og socialministeren** henholdt sig til, at Kommissionen tidligere havde afvist at knytte Danmark til Bruxelles II-forordningen.

**Søren Søndergaard** bad ministeren svare klart og tydeligt på, om det var i strid med retsforbeholdet, at Danmark indgår en mellemstatslig aftale på et punkt, der er omfattet af retsforbeholdet.

**Børne- og socialministeren** svarede, at nej, det var det ikke.

## 15. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger til dette punkt.

## 16. Siden sidst

### a) Orientering om sag ved EU-Domstolen: C-230/17

EUU alm. del (16) – bilag 843 (notat om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag C-230/17)

**Udlændinge- og integrationsministeren:** Til sidst vil jeg kort orientere udvalget om en aktuel sag ved EU-Domstolen. Der er tale om den såkaldte Altinersag (C-230/17), som er en dansk sag. Udvalget blev skriftligt orienteret om sagen i august 2017.

Østre Landsret har stillet EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af unionsborgerskabet efter artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Sagen vedrører den såkaldte sekundære fri bevægelighed. Sekundær bevægelighed dækker over den situation, hvor en unionsborger efter at have benyttet retten til fri bevægelighed kan blive familiesammenført i sin egen medlemsstat med en tredjelandsstatsborger.

I denne sag blev familiemedlemmet meddelt afslag på opholdstilladelse. Afslaget blev begrundet med, at familiemedlemmets ansøgning om EU-opholdskort ikke blev indgivet i naturlig forlængelse af den danske statsborgers tilbagevenden til Danmark, og at familiemedlemmet ikke var indrejst samtidig med eller i naturlig forlængelse af den danske statsborgers tilbagevenden til Danmark.

Sagen rejser spørgsmålet, om en medlemsstat kan nægte at meddele en afledt opholdsret til en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der vender tilbage til sin egen medlemsstat efter at have udøvet sin ret til fri bevægelighed, hvis familiemedlemmet ikke indrejser eller indgiver ansøgning om opholdsret i naturlig forlængelse af unionsborgerens tilbagevenden.

Den danske regering har i sit skriftlige indlæg gjort gældende, at opholdsdirektivet ikke er til hinder for, at en medlemsstat nægter at meddele en afledt opholdsret til en tredjelandsstatsborger i den situation.

EU-Domstolen forventes at træffe afgørelse i sagen uden et forudgående forslag til afgørelse fra en generaladvokat i løbet af sommeren.

**Kenneth Kristensen Berth** sagde, at sagen lagde op til endnu et potentielt underløb af danske udlændingelov.

Mødet sluttede kl. 9.42